

பார்க்கவண்டும்.

நகையணிவதுதான் அழகு என்றால், நகையணியாத ஆண்கள் அழகாயில்லையா? நகை என்பது பெண்களின் உரிமகை கூப்பிட்டப்பட் பிராக்கின்ற பவுன் விலங்கு என்பதைப் பெண் இனம் மறக்கக் கூடாது. நகைகளிலும், உயர் தரமான உடைகளிலும் பாழாகக் கப்படுகின்ற பணம், குடும்பத்துக்கோ, சமுதாயத்துக்கோ பயன்படாமல் வீணாகிறது.

இதனை எப்படித் தடுக்க முடியும்? திரு. ஹிலக்கையா அவர்கள் கீழ்க்கண்டிருப்பதுபோல தண்டனையோ வரியோ விதித்தாக முடியாது. தண்டனையை அனுப்பிவித்து விடுவார்கள், குடிவறியார்கள். இன்று துணிநீர் துப்புப்போல வரியையும் கொடுத்து விடுவார்கள், பணம் படைத் தவர்களாதலால்.

ஓரூக்கால் நகையைப் பறிமுதல் செய்வது என்ற மாதிரியான சர்வாதிகார உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டால் தான் முடியும். ஜனநாயக முறைகளால் இப்பேர்ப்பட்ட சமுதாய வளிக் குணங்களை ஒழிக்க முடியாது. “அளவாக்கு மீறிய நகை” என்ற பாதுகாப்பு இருக்கக் கூடாது.

மக்களிடையே அறிவு பரவுவதன் மூலம்தான் இந்த மனப்பான்மை அடியோடும் மாறவேண்டும். நெற்றியில் நாமமோ விபுதியோ அபித்துக் கொண்டு வருகின்ற பள்ளிச் சிறுவனகைக் கண்டால், உற்ற பள்ளிச் சிறுவர்கள் எவ்வாறு கதைத்திருக்கவே சய்கிறார்கள் அதுபோல, நடமாடும் நகை அலமாரிகளாகக் காட்சியளிக்கின்ற பண்களகைக் கண்டு (பதைதியக் காரரசைச் சய்வதுபோல்) மற்ற பண்கள் கதைத்திருக்கவே சய்யக் கூடிய நிலமை தமிழர் சமுதாயத்தில் ஏற்படவேண்டும்.

பபிதத் த பபெண்களும், பபட்டதாரிப் பபெண்களும், பபணக்காரர் வீ ட்டுப் பபெண்களும்மே இத்துறையில் மற்ற நகபைப் பித்துப் பபெண்களுக்கு நலவழி காட்டக்கூடியவர்களாக விளங்க வணேட்டும்.

எந்த நாட்டையும் பீடிகாத இந்த நகைப் பித்துப் பீடனை தமிழ் நாட்டைப்
பிடித திருக்கிறது. பணம் படதைத் ஒரு சிலரைப் பார்த்து, நடுத்தரக் குடும்பப்
பணிகளும் நகைப் பித்துப் பிடித்தவர்களாகி விடுகிறார்கள். இதனால் சச்சரவும்,
திருமணத் தடிகளும் பணை இனம் துணையில் லாது வளிச் செல்ல முடியாத வதேனை
நிலையும் ஏற்பட்டிருப்பதைத் தவிர நன்மை ஏதாவது உண்டா? பெற்றோர்களும்
பணிகளும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/45.php>